

Η γενοκτονία των Αρμενίων και των Ελλήνων

Του Φάνη Μαλκίδη, 30. Απριλίου 2007

Θα ήθελα εξ αρχής να αφιερώσω το κείμενο στην μνήμη του Αρμένιου αγωνιστή δημοσιογράφου Χραντ Ντινκ, στους τρεις χριστιανούς της επίθεσης στη Μαλάτεια και στον Ιταλό ιερέα της Τραπεζούντας Α. Σαντόρο, όλοι δολοφονημένοι από το τουρκικό παρακρατικό καθεστώς. Η δολοφονία τους αποδεικνύει ότι το έγκλημα ενάντια στον Αρμενικό και Ελληνικό λαό και στις άλλες εθνότητες του οθωμανικού κράτους, συνεχίζεται και η ατιμωρησία των ενόχων του αρμενικού και ελληνικού ολοκαυτώματος οπλίζει τους απόγονους των δολοφόνων και σήμερα.

Η πολιτική της γενοκτονίας ενάντια στους λαούς του οθωμανικού κράτους και κεμαλικού καθεστώτος, αρχίζει από τότε και χρησιμοποιεί πάντα την ίδια δικαιολογία: την απειλή των Αρμενίων και των Ελλήνων κατά της οθωμανικής αυτοκρατορίας, του κράτους των Νεοτούρκων και του κεμαλικού. Πάντα εν ονόματι αυτής της αιτίας σειρά έχουν οι Αρμένιοι και οι Έλληνες από το 1914 έως το 1924 και θα βιώσουν την εξόντωση και το διωγμό. Έτσι συντελείται το μαζικό έγκλημα και θα υπάρξουν πάνω από δυόμισι εκατομμύρια θύματα και ο ξεριζωμός ενός λαού από την εθνική του εστία, εκεί όπου ήταν επί τρεις χιλιετίες. Ήταν η αποκαλούμενη «τελική λύση» για το αρμενικό και ελληνικό ζήτημα.

Ήταν η «τελική λύση» οι πρώτες γενοκτονίες του 20ού αιώνα και επειδή υπήρξε ατιμωρησία ακολούθησε το εβραϊκό ολοκαύτωμα. Ποιος θυμάται τους Αρμένιους είχε πει ο Χίτλερ σχεδιάζοντας τη δική του «τελική λύση», και ποιος ανέδειξε το ζήτημα του ελληνικού ολοκαυτώματος για να μην υπάρξει συνέχεια στην Κωνσταντινούπολη, Ίμβρο, Τένεδο, Κύπρο, στον Πόντο;

Σχεδόν ένα αιώνα μετά, η τουρκική πολιτική της άρνησης της Γενοκτονίας δεν έχει αλλάξει στο παραμικρό από πλευράς τούρκων πολιτικών και κυβερνήσεων, παρ' όλο που τα τελευταία χρόνια αυξάνουν οι φωνές, μέσα στην ίδια την Τουρκία, προσπαθούν να πουν την ιστορική αλήθεια. Το κατεστημένο δεν τις αφήνει να ακουστούν πολύ ή τις κατακρίνει και τις καταπνίγει με όλα τα μέσα που διαθέτει. Η δολοφονία του Ντινκ το απέδειξε. Όμως η συμβολή της Αρμενικής και της Ελληνικής διασποράς στο ζήτημα είναι σημαντική. Στο διεθνές επίπεδο, τα τελευταία χρόνια, έχει αυξηθεί ο αριθμός των κρατών, πολιτειών και των οργανισμών που αναγνώρισαν και συζήτησαν τη γενοκτονία. **«Η πάλη της ανθρωπότητας κατά οποιασδήποτε επιβουλής είναι η πάλη της μνήμης κατά της λήθης»**, έγραφε ο γνωστός Τσέχος συγγραφέας Μίλαν Κούντερα. Και έχει απόλυτο δίκιο: παρ' όλο που αρκετοί που δε σχετίζονται με την ανθρωπότητα, παραβλέπουν τα ιστορικά εγκλήματα στο βωμό διαφόρων σκοπιμοτήτων, η ανθρωπότητα έχει χρέος να αγωνιστεί ενάντια σ' αυτά με όλες της τις δυνάμεις. Το πέρασμα του χρόνου δεν θα είναι σίγουρα εμπόδιο για τις νέες γενιές των Αρμενίων, των Ελλήνων και όλων των δημοκρατικών ανθρώπων. Δεν θα ξεχάσουν και δεν θα εγκαταλείψουν τον αγώνα, επειδή ξέρουν ότι αργά ή γρήγορα θα φτάσει εκείνη η στιγμή που το να αρνείται κανείς τη Γενοκτονία των Αρμενίων και των Ελλήνων θα είναι εντελώς αδιανόητο. Και ότι κάποια στιγμή θα κερδίσουν την πάλη της μνήμης κατά της λήθης. Και μόνο τότε, όλοι οι λαοί θα ζουν ειρηνικά.

Ο Φάνης Μαλκίδης είναι Λέκτορας στο Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης- Τακτικό μέλος της Διεθνούς Ένωσης Ακαδημαϊκών για τη Μελέτη των Γενοκτονιών.